

3 lutego 1930 r.

2
A416 3/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11197.

Nicolae Antonu
(Galatz, Rumunja).

Kl. 3 ~~a~~ 4.

3a¹ 3/12

Kołnierz do koszuli stojący lub wyłożony o przedłużonych końcach, służących jako krawat.

Zgłoszono 8 listopada 1928 r.
Udzielono 28 października 1929 r.

Znane są kołnierze z przedłużeniami końcami, które po odpowiednim ułożeniu mogą zastąpić węzeł krawata; nie znalazły one jednak zastosowania w praktyce z powodu pewnych niedogodności, a mianowicie z powodu kłopotliwego zakładania, zamykania i t. d.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest kołnierz, który, zarówno jako wyłożony lub stojący, posiada dwa przedłużone końce; końce owe, odpowiednio ułożone w węzeł, zastępują krawat. Kołnierz posiada prócz tego zamknięcie w kształcie pałeczki, które utrzymuje oba końce kołnierza razem i służy do wytworzenia węzła krawata i przytrzymuje go w jego położeniu.

Rysunki przedstawiają przedmiot wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia koł-

nierz wyłożony z przedłużeniami końcami, służącymi do wytworzenia węzła krawata, fig. 2 — widok z przodu zamykającego uszka, fig. 3 — to samo w widoku bocznym, fig. 4 — to samo widziane z góry, fig. 5, 6, 7 oraz 8 przedstawiają część zamykającego mostka ze zmienionem urządzeniem zamykającym, fig. 9 przedstawia widok z przodu kołnierza gotowego do użytku.

Uszko 1 wykonane z kawałka sprężystego drutu, przedstawione na fig. 2, 3, 4, nasunięte swą podłużną szparą 2, wytworzoną przez ramiona 1, 1a, na końce kołnierza, aby je zacisnąć odpowiednio do wymiarów szyi i utrzymać stale w tem położeniu, posiada prócz dolnych zagięć 5, 5 z lewej i prawej strony wygięcia 10 w postaci uszek, które mają taki kształt,

że oba końce kołnierza, tworzące wstęgi, po zaciśnięciu ich pod bocznymi częściami pałączka i po przełożeniu przez wygięcie 10 wprost lub nakrzyż, tworzą węzeł, zastępujący krawat.

Aby utrzymać węzeł w tem położeniu u dołu pałączka 1, w odpowiednim miejscu zagieć 5, dołączony jest mostek 15, składający się z jednej lub dwóch części. Mostek, jak to przedstawiono na fig. 9, zamyka i przytrzymuje węzeł. Na fig. 2, 3 i 4 mostek 15, tworzący zamknięcie, jest połączony z zagieciem 5 w punkcie 12, zaś wolny jego koniec na przeciwległej stronie zaskakuje w występ 13, umocowany na zagieciu 5, przyczem zostaje zamknięty pod wpływem sprężystości pałączka. W podobny sposób przy odmiennym wykonaniu mostek 15, złożony z dwóch części, zaczyna o oba zagiecia 5 jak to przedstawia fig. 5 i 6, i zamyka się pośrodku zapomocą dwóch zaskakujących za siebie kulek 16, 16, jakie się stosuje do portmonetek i do podobnych celów; na fig. 7 i 8 przedstawiono mostek, składający się również z dwóch części, który zamyka się zatrzaskiem o części obejmowanej 17 i obejmującej 17a, zaopatrzonej w płytkę.

Niniejszy kołnierz tem różni się od znanych i używanych obecnie kołnierzy do koszul, że jego końce są wydłużone w ten sposób, iż można je ująć w węzeł jak zwykły krawat, a prócz tylnej dziurki do przypięcia na karku kołnierzyk nie wymaga innych dziur.

Sposób utworzenia węzła przy stosowaniu kołnierzyka jest następujący.

Kołnierz wyłożony 20, przedstawiony na fig. 1, posiadający dziurkę 21 do przypięcia go do kołnierzyka koszuli, oraz od tyłu przedłużone końce 19 i część do wykładania (22), po przymocowaniu go do koszuli zapomocą dziurki 21 zostaje wyłożony i umocowany w położeniu odpowiadającym wymiarom szyi zapomocą pa-

łączka 1, przedstawionego na fig. 2, 3 i 4, przy podniesionym mostku 15, po przesunięciu pomiędzy ramionami 1, 1a. Następnie końce, wychodzące z pałączka i zastępujące krawat, zostają ułożone na przedłużonych częściach 10 pałączka, tworzących szkielet powstającego węzła, i sfaldowane.

Po sformowaniu węzła i dociągnięciu końców 19 ku dołowi zamyka się mostek, co może się odbyć w sposób przedstawiony na fig. 2, 3, 4, gdy haczyk 14 zamknięcia zaskakuje w otwór 13, poczem kołnierz i krawat mają kształt i położenie przedstawione na fig. 9. Przy stosowaniu kulek (fig. 5 i 6) lub zatrzasków, co przedstawia fig. 7 i 8, zamykanie odbywa się w odpowiedni sposób.

Zaletę niniejszego wynalazku stanowi to, że kołnierz i krawat wykonywa się z jednego kawałka, co jest oczywiście tańsze, i w połączeniu z również tanim pałączkiem stanowi doskonałe przykrycie szyi. Kołnierz ten nadaje się do wszelkich wymiarów szyi, przyczem końce 19 mogą być kolorowe, farbowane, drukowane lub pokryte kolorowymi tkaninami.

Kołnierz według niniejszego wynalazku można nosić również pod mundurem i w tym celu winien on mieć przedłużone końce, oraz należy opuścić zupełnie mostek zamykający i części stanowiące szkielet albo tak je skrócić lub spłaszczyć, aby pod wpływem ciśnienia kołnierza munduru nie uciskały.

Pałączek wykonywa się zwykle ze sprężystych, nierdzewiejących materiałów, a kołnierz z przedłużonymi końcami we wszystkich wymiarach z dowolnych tkanin.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kołnierz do koszuli, stojący lub wykładany, znamieny tem, że jest zaopatrzony w końce przedłużone, służące jako

krawat, które wiąże się na specjalnym pałączku z drutu sprężystego, utworzonym z ramion (1, 1a) zapomocą których przytrzymuje się razem końce kołnierza, przy czem ramiona pałączka są przedłużone ku górze w kształcie zagięć, na których formuje się węzeł, i zaopatrzone są w mostek składający się z jednej lub dwóch części, oraz zaopatrzony jest w zamknięcie utrzymujące węzeł krawata, dzięki czemu kołnierz może być na przodzie pozbawiony dziurki do spinki.

2. Kołnierz według zastrz. 1, znamienny tem, że przedłużone końce kołnierza, tworzące węzeł, i zwisające części krawata mogą być utrzymane w kolorze kołnierza lub też mogą być farbowane, drukowane i pokrywane innemi tkaninami.

Nicolae Antonů.
Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

